

A bizalom

„Benned bízok Uram, lelkem bízik a Te szavadban..” mondja a zsoltáros.

Prohászka Ottokár székesfehérvári püspök nagyhatású konferenciabeszédeket tartott a budapesti egyetemi templomban. Ezek magasztos gondolatok, eszmefuttatások, prófétai látomások, zseniális szónoki hatások, biblikus kibontakozások voltak, egyben lenyűgöző prohászcai megjelenéssel.

Egy akkori riporter megkérdezte a hallgatókat, hogy értik-e amit a püspök mond. A válasz ez volt: Nem teljesen, de biztosan igaza van.

Ez a feltétel nélküli bizalom egy hiteles, karizmatikus ember felé. Bízunk benne, nem vezet félre, igazat mond, építhetünk rá, hihetünk neki.

Mi hívők így vagyunk Istennel. Nem értjük igazán, mert mások az Ő gondolatai. Nem értjük igazán, mert Ő a teremtő és mi csak teremtmények vagyunk. Ha érteném, én lennék az Isten.

Ezen a világon semmi nincs, amit igazán teljesen értenénk, még magamat és szeretteimet sem. Akkor mit várok el?

Bizalom, minden kapcsolat alapja és nélkül nem működik az élet.

Istenben bízunk - teremtő Atyánkban - neki hiszünk, hiszünk a kinyilatkoztatásában, hiszünk az evangélium tanításában.

Hiszünk benne, hogy jóságos, irgalmas, hogy figyel ránk, gondoskodik rólunk, hogy minden utunkon Ő vezet.

Hiszünk benne, hogy minden jóra fordulhat és az Őt szeretőknek minden javára válik.

Hiszünk benne, hogy minden sötétségbe be tud világítani, és van humora és fantáziája.

A benne bízó ember, mindig gyorsabban talpra áll és lelkileg, fizikailag is gyorsabban gyógyul, regenerálódik. Itt más erő az úr!

Nem értjük mindig Istent - és ez nem is baj - csak higgyünk és bízunk benne.

Hidd, hogy igaza van, küzdj és bízva bízzál!